

REDACTIONELE COMMENTAAR

EEN NATIONAAL BELANG

Het komt de laatste jaren wel voor dat Nederlandse auteurs de resultaten van een studie ter publicatie aan buitenlandse – veelal Amerikaanse – tijdschriften aanbieden, met voorbijgaan dus van het eigen vaderlandse wetenschappelijke orgaan. Dat men daar op een lange wachtlijst komt te staan, soms zó lang, dat men verder in 't geheel niets meer over de inzending verneemt, mag blijkbaar de voorkeur ten deze niet bekoelen.

Wij kunnen deze situatie weinig bewonderen. In wezen gaat het hier om auteurs, verbonden aan onderwijsinstellingen, die hun arbeid voor een niet gering deel in hun instituut verrichten, met gebruikmaking van de daar aanwezige instrumenten en apparaten, dus met behulp van de ter beschikking gestelde uitrusting. Het wil ons voorkomen, dat het moraliter daardoor alleen reeds redelijk moet worden geacht, dat deze collega's, die immers – ook ruimer genomen – met een opleidingstaak zijn belast, in de eerste plaats hun landgenoten de in hun geschriften gesublimeerde kennis deelachtig doen worden.

Het is verklaarbaar als men er van uitgaat, dat een publicatie in een door het ruimere taalgebied internationaal verspreid wetenschappelijk orgaan tot meerdere voldoening strekt van de auteur. Terwijl daarnaast de kans wordt vergroot op een internationale discussie met de neiging tot nader onderzoek van het behandelde onderwerp. De vraag is echter gewettigd of deze motieven zwaarder mogen wegen dan de nadelen – gezien in nationaal verband – die wij hierboven omschreven. Daarbij moet anderzijds worden overwogen, dat de inhoud van een waarlijk belangrijk artikel de internationale wetenschappelijke wereld langs andere wegen zal bereiken. Het T.v.T. is aan alle vooraanstaande instituten en bibliotheken bekend. Overdrukken, voorzien van résumés in vreemde talen en gezonden, behalve aan deze instellingen, aan mensen van naam op het gebied van het behandelde, zullen niet nalaten de aandacht op onderwerp en auteur te vestigen. De hand over hand toenemende excerpta-publicaties in de buitenlandse periodieken zullen daar het hunne toe bijdragen.

Ten slotte willen wij in dit verband nog wijzen op een mogelijkheid die door 'n enige jaren geleden genomen besluit van de redactie werd geopend om oorspronkelijke artikelen met betrekking tot wetenschappelijke onderzoekingen, waarvoor ook internationaal belangstelling mag worden verwacht, b.v. in de Engelse taal in het T.v.T. op te nemen. In hoeverre de plannen om – in samenwerking met de Nederlandse Vereniging van Tandartsen – nu en dan tot uitgave van een afzonderlijk nummer in de Engelse taal te komen, voor verwezenlijking vatbaar zijn, blijve verder onbesproken.

Wij willen hier besluiten met een ernstig beroep op degenen, die het resultaat van hun arbeid aan de openbaarheid willen prijs geven, om dit, zo niet allereerst, toch óók te doen in hun vaderlands wetenschappelijk orgaan. De waarde schuilt

immers in de stof, maar ook het gezag van de auteur is van betekenis, al zal uiteindelijk het een het gevolg zijn van het ander. Wil de Nederlandse tandheeskunde niet achter raken, dan zijn inhoud en aanzien van het T.v.T. in dit verband een nationaal tandheelkundig belang van de eerste orde.

Mt.

EEN AANTAL VERZOEKEN AAN INZENDERS VAN COPIE

1. Men beschrijve slechts één zijde van het papier, late een *brede* marge aan de linkerzijde en een behoorlijke spatie tussen de regels. Machineschrift verdient voorkeur. Het bevordert niet alleen snelheid van zetten en voorkomt fouten door verkeerd lezen, maar beveiligd, door het bewaren van een doorslag, het verzenden en maakt aantekenen bij de post overbodig, wat tevens tijd spaart.

Men gebruike geen lucht-postpapier; het laat zich moeilijk lezen en is te zwak om als werkstuk te dienen. Het Tijdschrift volgt de nieuwe spellingsvoorschriften.

2. Het ingeleverde geschrift worde nauwkeurig overwogen, zodat het als onherroepelijk resultaat kan worden beschouwd. Latere veranderingen in de tekst bij het corrigeren van de drukproef zijn zeer ongewenst. Zij vertragen het tempo, maar bovenal: *zij brengen hoge kosten mee.*
3. Bijgevoegde illustraties dienen aan de volgende voorwaarden te voldoen:
 - a. foto's, zo contrastrijk en scherp als mogelijk is, afgedrukt op glanzend papier; door het clicheren ontstaat reeds verlies, zowel in contrast als in scherpte.
 - b. tekeningen, zo streng mogelijk uitgevoerd, liefst door een deskundige en zo nodig voorzien van stijlvolle aanwijzingen (letters, cijfers, enz.). De grootte doet niet veel ter zake, liefst zo groot mogelijk. Letters en cijfers daarin verwerkt, groot genoeg opdat zij bij verkleining nog goed leesbaar blijven.
 - c. wensen voor een minimum van verkleining kunnen worden kenbaar gemaakt; in verband met plaatsing in de beschikbare ruimte houdt de redactie het recht hiervan af te wijken.
 - d. men vergezelle de foto's en tekeningen reeds dadelijk van eventuele onderschriften en rang-letters of -nummers; de beide laatste bij voorkeur ook achter op de betreffende illustraties te zetten. Ook de juiste stand en plaats van de figuur dient te worden aangegeven. De illustraties, ook zonder de onderschriften daaraan vast te bevestigen, los bijvoegen, niet inplakken.
 - e. Men houde er steeds rekening mee dat illustraties en onderschriften moeten worden opgesteld in de „zetspiegel” (11 × 18 cm), waardoor men zelf in staat is de noodzakelijke verkleiningen te berekenen.
 - f. men bedenke, dat clicheren uitermate kostbaar is en beperke zich ten deze dus zoveel mogelijk.
 - g. originelen zullen op uitdrukkelijke aanvraag kunnen worden teruggegeven. Voor een mogelijke beschadiging bij de bewerking kan de redactie geen verantwoordelijkheid aanvaarden.
4. De beslissing van plaats, rubriek en lettertype voor het betrokken stuk berust bij de redactie.
5. Aan wensen tot plaatsing in een bepaalde aflevering zal indien mogelijk worden voldaan; dit dient in goed vertrouwen aan de redactie te worden overgelaten.

6. Van stukken waaraan een vervolg is gebonden zende men minstens twee opeenvolgende gedeelten gelijktijd in. Slechts dan kan de redactie er naar streven een vervolgstuk in een eerstvolgende aflevering te plaatsen.
7. De redactie behoudt zich het recht voor wijzigingen aan te brengen, voorzover een juiste taal- of stijlvoering die noodzakelijk maken.
8. Aan een wetenschappelijke bijdrage voege men bij voorkeur een samenvatting van de inhoud toe, zo mogelijk, ook in 't Engels vertaald. Mocht dit laatste op bezwaren stuiten, zo kan de redactie de vertaling verzorgen.
9. Een alfabetische literatuurlijst kan aan het eind van een artikel worden geplaatst. Voor de juiste vorm daarvan raadplege men reeds gepubliceerde lijsten. Men beperke zich echter tot het streng noodzakelijke.